Lietas Nr. 11130009620
K71-0470-20/15

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2020. gada 4. martā

Vidzemes rajona tiesa:
tiesnesis A. Melbergs,
piedaloties prokurorei B. Prīvertei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Proti, apsūdzētais /pers. A/ 2020. gada 15. februārī ap plkst. 10.50, būdams alkohola ietekmē, atrodoties SIA "FIRMA MADARA 89" veikalā "top!", /adrese/, izmantodams brīdi, kad neviens viņu nevēroja, slepeni, mantkārīgu tieksmju vadīts, nozaga, t.i., paņēma no alkoholisko dzērienu plaukta vienu 0,5 litru tilpuma pudeli alkoholiskā dzēriena – brendija "Bonoparte" EUR 5,99 vērtībā, bet no pārtikas preču plaukta – vienu kārbu konservu "Rīgas šprotes Gold" (190 gramu) EUR 1,69 vērtībā, ko paslēpa pie sevis, nesamaksājot par preci, pagāja garām veikala kasei un devās prom, lai ar nozagto rīkotos pēc saviem ieskatiem.

Tādējādi apsūdzētais /pers. A/ nozaga SIA "FIRMA MADARA 89" piederošo mantu EUR 7,68 kopējā vērtībā.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Proti, apsūdzētais /pers. A/ 2020. gada 16. februārī ap plkst. 11.10, būdams alkohola ietekmē, atrodoties SIA "FIRMA MADARA 89" veikalā "top!", /adrese/, izmantodams brīdi, kad neviens viņu nevēroja, slepeni, mantkārīgu tieksmju vadīts, nozaga, t.i., paņēma no alkoholisko dzērienu plaukta vienu 0,5 litru tilpuma pudeli alkoholiskā dzēriena – liķiera "Moka" EUR 5,44 vērtībā un vienu 0,7 litru tilpuma pudeli alkoholiskā dzēriena – liķiera "Moka" EUR 6,59 vērtībā, ko paslēpa pie sevis, nesamaksājot par preci, pagāja garām veikala kasei un devās prom, lai ar nozagto rīkotos pēc saviem ieskatiem.

Tādējādi apsūdzētais /pers. A/ nozaga SIA "FIRMA MADARA 89" piederošo mantu EUR 12,03 kopējā vērtībā.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Cietusī SIA "FIRMA MADARA 89" (turpmāk sprieduma tekstā – cietusī) ir iesniegusi kriminālprocesā kompensācijas pieteikumu par kompensācijas EUR 1,69 piedziņu.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) savu vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanas laikā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītie nodarījumi ir pareizi kvalificēti saskaņā ar Krimināllikuma 180. panta pirmo daļu, jo apsūdzētais izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā. Apsūdzētā nolaupītās mantas vērtība nodarījumu izdarīšanas brīdī nepārsniedza vienu tajā laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu. Saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22. panta noteikumiem atbildība par noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts nelielā apmērā, iestājas, ja vainīgajam bijis nodoms iegūt noziedzīgā nodarījuma priekšmetu, kura vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nepārsniedz vienu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu. Atbilstoši Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumu Nr. 656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normāla darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2. punktam minimālā mēnešalga Latvijas Republikā ir noteikta EUR 430.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta pirmo daļu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Krimināllikuma 46. panta otrā daļa noteic, ka, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais ir izdarījis divus tīšus noziedzīgus nodarījumus pret īpašumu.

Ar apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem tika aizskartas cietušās mantiskās intereses. Tāpat ar tiem cietušajai tika nodarīti materiālie zaudējumi.

Ar apsūdzētā 2020. gada 15. februārī izdarīto noziedzīgo nodarījumu cietušajai tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 7,68. Ar minēto noziedzīgo nodarījumu cietušajai nodarītais mantiskais kaitējums ir daļēji novērsts, jo cietusī ir atguvusi vienu no nozagtajām mantām.

Ar apsūdzētā 2020. gada 16. februārī izdarīto noziedzīgo nodarījumu cietušajai tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 12,03. Ar minēto noziedzīgo nodarījumu cietušajai nodarītais mantiskais kaitējums ir novērsts, jo cietusī ir atguvusi nozagtās mantas.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija vairākas reizes sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Apsūdzētais pēdējo reizi bija sodīts ar Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 17. oktobra spriedumu par vairāku Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu un 51. pantu galīgais sods galīgais sods apsūdzētajam pēc noziedzīgu nodarījumu kopības un spriedumu kopības ir noteikts – brīvības atņemšana uz četriem mēnešiem un piespiedu darbs uz 85 stundām 30 minūtēm. Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 17. oktobra spriedums ir stājies spēkā 2019. gada 5. novembrī. Apsūdzētais brīvības atņemšanas sodu ir izcietis 2020. gada 1. janvārī. Apsūdzētais ir sodīts kriminālā kārtā arī pēc šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas. Proti, apsūdzētais ir sodīts ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 19. februāra spriedumu par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu (noziedzīgais nodarījums ir izdarīts 2020. gada 2. janvārī) ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi. Saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu minētajam sodam ir pievienots neizciestais sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 17. oktobra sprieduma, un apsūdzētajam galīgais sods ir noteikts – īslaicīga brīvības atņemšana uz vienu mēnesi un piespiedu darbs uz 85 stundām 30 minūtēm. Zemgales rajona tiesas 2020. gada 19. februāra spriedums ir stājies spēkā 2020. gada 3. martā (lietas 41.-50. un 76. lapas). Apsūdzētais ir vairākas reizes sodīts administratīvi par dažādu administratīvo pārkāpumu izdarīšanu. Apsūdzētais nav samaksājis lielāko daļu no viņam administratīvo pārkāpumu lietu ietvaros uzliktajiem naudas sodiem (lietas 41.-50. lapas). Apsūdzētajam pašlaik četrdesmit seši gadi. Apsūdzētais pašlaik kriminālprocesā atrodas apcietinājumā. Apsūdzētajam pēc viņa tiesai norādītajām ziņām nav noteiktais dzīvesvietas. Apsūdzētais līdz apcietināšanai saskaņā ar viņa tiesai norādītajām ziņām algotu darbu nav strādājis. Apsūdzētajam pēc viņa tiesai norādītajām ziņām ir problemātiska alkoholisko dzērienu lietošana.

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais tiesas sēdes laikā ir atzinis savu vainu (vainīgumu) izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos un paudis nožēlu par izdarīto. Tiesa šo apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otrās daļas noteikumiem atzīst kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā attiecībā uz abiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā attiecībā uz abiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā attiecībā uz abiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu – noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā ir noteikts, ka soda mērķis ir:

1) aizsargāt sabiedrības drošību;

2) atjaunot taisnīgumu;

3) sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu;

4) resocializēt sodīto personu;

5) panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumu un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais par katru no viņa izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, ka apsūdzētais ir izdarījis divus tīšus noziedzīgus nodarījumus, un to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas jau bija sodīts par citu tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, turklāt apsūdzētais konkrētos noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis neilgu laiku pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, secina, ka šajā gadījumā Krimināllikuma 35. panta otrās daļas 1., 3. un 5. punktā noteiktais soda mērķis nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajam par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem kādu citu no attiecīgā panta daļas sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem, proti, naudas sodu vai piespiedu darbu. Tiesa uzskata, ka apsūdzētā tiesību ierobežojums saistībā ar brīvības atņemšanu ir saistīts ar sabiedrības drošības interesēm, kuras apsūdzētais, nesaņemot atbilstošu sodu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesas ieskatā, ar ļoti lielu varbūtību, ņemot vērā to, ka apsūdzētais jau agrāk ir sodīts par līdzīga rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, varētu turpināt ignorēt.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais soda veids un apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu kriminālatbildīgā attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam tiek noteikts sods par diviem mazāk smagiem noziegumiem, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmās un otrās daļas noteikumiem apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ņem vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, ar tiem radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā, kā arī par katru no noziedzīgajiem nodarījumiem noteiktā soda veidu un apmēru.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētajam par katru noziedzīgo nodarījumu noteiktā soda veidu un apmēru, atzīst, ka, nosakot galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, nav iespējams piemērot Krimināllikuma 50. panta otrās daļas vislabvēlīgākos noteikumus par vieglākā soda ietveršanu smagākajā.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir izdarījis divus tīšus noziedzīgus nodarījumus, un to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas jau bija sodīts par citu tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, turklāt apsūdzētais konkrētos noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis neilgu laiku pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, nav pamata piemērot apsūdzētajam labvēlīgos Krimināllikuma 50. panta otrās daļas noteikumus par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Tādēļ tiesa, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, atzīst, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ir piemērojami Krimināllikuma 50. panta otrās daļas visbargākie noteikumi par piespriesto sodu pilnīgu saskaitīšanu. Tādējādi apsūdzētajam galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ir nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem.

Tiesa uzskata, ka minētais galīgā soda pēc noziedzīgu nodarījumu kopības apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu kriminālatbildīgā attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais šos noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis pirms Zemgales rajona tiesas 2020. gada 19. februāra sprieduma spēkā stāšanās, un apsūdzētajam ar spriedumiem ir noteikts sods par mazāk smagu noziegumu izdarīšanu, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmās, otrās un piektās daļas noteikumiem apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc šā sprieduma un Zemgales rajona tiesas 2020. gada 19. februāra sprieduma.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti spriedumi, raksturu, ar tiem radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā, kas konstatēti šajā spriedumā, to, ka Zemgales rajona tiesas 2020. gada 19. februāra spriedums ir sagatavots tikai kā saīsinātais spriedums, un līdz ar to minētajā spriedumā nav norādīti ne atbildību mīkstinošie, ne atbildību pastiprinošie apstākļi apsūdzētā rīcībā. Tāpat tiesa ņem vērā arī ar katru spriedumu noteiktā soda veidu un apmēru.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ar abiem spriedumiem ir notiesāts par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, un to, ka apsūdzētais pirms noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti abi spriedumi, izdarīšanas jau bija sodīts par citu tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, apsūdzētais noziedzīgos nodarījumus, par kuriem taisīti abi spriedumi, ir izdarījis neilgu laiku pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, pie kam, apsūdzētais noziedzīgo nodarījumu, par ko viņš ir notiesāts ar Zemgales rajona tiesas 2020. gada 19. februāra spriedumu, ir izdarījis nākamajā dienā pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, nav pamata piemērot apsūdzētajam labvēlīgos Krimināllikuma 50. panta otrās daļas noteikumus par vieglākā soda ietveršanu smagākajā vai par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Tādēļ tiesa, ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, atzīst, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ir piemērojami Krimināllikuma 50. panta otrās daļas visbargākie noteikumi par piespriesto sodu pilnīgu saskaitīšanu. Tādējādi apsūdzētajam galīgais sods pēc spriedumu kopības ir nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz trim mēnešiem un piespiedu darbs uz 85 stundām 30 minūtēm.

Tiesa uzskata, ka minētais galīgā soda pēc spriedumu kopības apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam tiek noteikts īslaicīgas brīvības atņemšanas sods, lai nodrošinātu sprieduma izpildi daļā par piespriesto sodu, secina, ka apsūdzētajam kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, ir atstājams iepriekš piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais kriminālprocesā atrodas apcietinājumā, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajam īslaicīgās brīvības atņemšanas soda laikā ir ieskaitāms kriminālprocesā apcietinājumā pavadītais laiks.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais, kā tas izriet no Zemgales rajona tiesas 2020. gada 19. februāra sprieduma, atrodoties aizturējumā, ir izcietis daļu no soda pēc minētā sprieduma, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piektās daļas otrā teikuma noteikumiem minētais, izciestais soda laiks ir ieskaitāms apsūdzētajam pēc spriedumu kopības noteiktajā soda laikā.

Tiesa atzīst, ka cietušās kompensācijas pieteikums par kompensācijas EUR 1,69 piedziņu ir apmierināms.

Tiesas izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka apsūdzētais 2020. gada 15. februārī nozaga cietušajai piederošās mantas: vienu 0,5 litru tilpuma pudeli alkoholiskā dzēriena – brendija "Bonoparte" EUR 5,99 vērtībā un vienu kārbu konservu "Rīgas šprotes Gold" (190 gramu) EUR 1,69 vērtībā. Tādējādi cietušajai ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika nodarīts mantiskais kaitējums (zaudējumi) EUR 7,68.

No krimināllietas materiāliem izriet, ka cietusī ir atguvusi nozagto brendiju "Bonoparte", bet nav atguvusi nozagto kārbu konservu "Rīgas šprotes Gold". Tādējādi cietušajai nav atlīdzināti EUR 1,69 no ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu radītā mantiskā kaitējuma (zaudējumiem).

Saskaņā ar Civillikuma 1635. panta pirmo daļu katrs tiesību aizskārums, t.i., katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morāls kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Civillikuma 1779. pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 22. panta noteikumiem personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu ir radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Tiesa atzīst, ka krimināllietā esošie kompaktdiski ar ierakstiem kā dokumenti ir uzglabājami kopā ar lietu visu tās uzglabāšanas laiku.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523. panta pirmo un $1.^1$ daļu, 527., 528., 529. pantu un 530. panta pirmo daļu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2020. gada 15. februārī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu (1) mēnesi.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2020. gada 16. februārī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu (1) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu noteikt /pers. A/ galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, piespriestos sodus pilnīgi saskaitot, proti, īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo, otro un piekto daļu noteikt /pers. A/ galīgo sodu pēc šā sprieduma un Zemgales rajona tiesas 2020. gada 19. februāra sprieduma, piespriestos sodus pilnīgi saskaitot, proti, īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trim (3) mēnešiem un piespiedu darbu uz astoņdesmit piecām (85) stundām trīsdesmit (30) minūtēm.

Drošības līdzekli /pers. A/ kriminālprocesā, kamēr sprieduma stājas spēkā, atstāt iepriekšējo – apcietinājumu.

Īslaicīgās brīvības atņemšanas soda sākumu /pers. A/ skaitīt no 2020. gada 20. februāra.

Pēc spriedumu kopības noteiktajā īslaicīgās brīvības atņemšanas soda laikā /pers. A/ ieskaitīt daļēji izciesto sodu pēc Zemgales rajona tiesas 2020. gada 19. februāra sprieduma, proti, aizturēšanā pavadīto laiku no 2020. gada 2. janvāra plkst. 18.35 līdz 2020. gada

3. janvārim plkst. 13.45 un no 2020. gada 29. janvāra plkst. 22.00 līdz 2020. gada 30. janvārim plkst. 9.10.

Piedzīt no /pers. A/ par labu SIA "FIRMA MADARA 89" kompensāciju EUR 1,69 (vienu *euro* 69 centus).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par kompensācijas piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Uzlikt /pers. A/ par pienākumu iesniegt tiesai dokumentu, kas apliecina kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Kompaktdiskus ar ierakstiem uzglabāt kopā ar lietu visu tās uzglabāšanas laiku.

/pers. A/ ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta Vidzemes reģiona teritoriālās struktūrvienības Valmieras nodaļā 10 darba dienu laikā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Prokurore, apsūdzētais vai cietušās pārstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc tā pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Vidzemes rajona tiesā.

Tiesnesis A. Melbergs